

BATALLA PEL PODER A IEMEN DEL SUD

Sang a Aden

Un tèlex de l'agència de premsa del Golf Pèrsic GNA anunciava el passat dia 13 un intent de colp d'estat a l'únic país comunista del món àrab. A la seua capital, Aden, es produïren els principals incidents.

Vicent Partal

La confusió habitual en els colps d'estat dels països del tercer món s'ha vist multiplicada per cent en aquesta «lluita pel poder» que es desenvolupa des de fa quinze dies a la República Popular del Iemen del Sud.

La primera notícia aparegué dilluns dia tretze a través d'un comunicat de l'agència de notícies del Golf Pèrsic, però s'especula amb la possibilitat que el colp hagués tingut lloc cinc dies abans, al mateix temps que la ràdio oficial iemenita callava durant una hora, oficialment «per problemes de subministrament elèctric». La confusió anà en augment quan una cadena de la televisió nord-americana difongué la notícia de la mort —a mans dels rebels— del pre-

sident Ali Nasser Mohamed, un tecnòcrata pragmàtic que havia contribuït, amb els dos homes que ara han intentat enderrocar-lo, a vèncer l'ala dretana del partit governant a finals de la dècada dels seixanta.

Dimecres passat, però, a penes vint-i-quatre hores després de l'anunci per part de la CBS de la mort de Nasser, aquest apareixia en la televisió del país llançant una crida a la calma i la serenitat.

La sort dels dos principals colpistes —l'ideòleg Abdel Fattah Ismail i el coronel Ali Antar— també ha estat una incògnita. Les primeres notícies parlaven que, sufocada la rebel·lió, havien estat executats junt amb un dels dirigents del Partit Socialista, que és el partit governant en el país.

Divendres passat, però, les agències de premsa occidentals difonien

una estranya nota que anunciava l'inici de negociacions entre tots els morts: Ali Nasser —el president presumiblement enderrocat— i Fatah Ismail i Ali Antar.

La qüestió de fons de l'intent de colp d'estat, a banda petites discussions ideològiques, sembla haver estat l'intent —difícil de mesurar quantitativament— del president Nasser de mantenir bones relacions amb el seu immens veí saudita.

Iemen del Sud és un dels bastions de la Unió Soviètica en la zona del mar Roig i el Golf Pèrsic i tanca —junt amb l'Etiòpia, també socialista— el pas sud del Canal de Suez. La posició del país, sens dubte, és privilegiada i l'interès soviètic per ella, capital.

Tanmateix, l'URSS no sembla haver-se avalotat tant com els antics companys d'armes de Nasser per les intencions d'aquest a fi de millorar les relacions amb l'Aràbia Saudita. D'alguna manera tot l'afer recorda insistentment

els fets de Grenada, amb l'enfrontament intern entre el govern i un sector radical del Partit de la Nova Joia, que deixà pas a la invasió i la posterior ocupació nord-americana de l'illa.

En aquesta ocasió, però, els Estats Units no han intentat cap maniobra particular, tot i mantenir estacionats els 150.000 homes de la Força d'Intervenció Immediata a pocs quilòmetres del país, en la veïna Somàlia.

Evidentment, la situació no és la mateixa en els països àrabs que al Carib, i en aquesta zona del món Washington és massa lligada de mans per a intentar costoses aventures, en les quals pesa massa el record del fracàs a l'Iran i la por a una situació incontrolable que faça esclatar un conflicte mundial.

En ocasió dels atemptats contra els aeroports de Viena i Roma, un setmanari italià recordava unes declaracions d'Abu Nidal en què aquest afirmava que a l'Orient Mitjà s'ha de mantenir una situació d'equilibri entre els blocs, lleugerament favorable a l'URSS. ¿Deu ser que els Estats Units comparteixen aquesta idea el motiu de la seua indiferència, mentre la sang corria pels carrers d'Aden? □